

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΒ

497

19-12-19

Βασίλειος (Λάκης) Νικολάου Βασιλειάδης

Βουλευτής Πέλλης

Νέα Δημοκρατία

12 Δεκεμβρίου 2019

Προς: Το Τμήμα Αναφορών της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς: την Υπουργό Παιδείας, Έρευνας & Θρησκευμάτων, κα. Νίκη Κεραμέως

Καταθέτω ως αναφορά προς την κα. Υπουργό Παιδείας, Έρευνας & Θρησκευμάτων το συνημμένο έγγραφο της κα. [όνομα] σχετικά τη διαδικασία προσλήψεων αναπληρωτών γενικής αγωγής, γονιών παιδιών ΑμεΑ και παρακαλώ για τις δικές σας ενέργειες.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Βασίλειος Βασιλειάδης

Ονομάζομαι .ατάγομαι και ζω στα Γιαννιτσά του νομού Πέλλας, είμαι αναπληρώτρια νηπιαγωγός και μητέρα δύο παιδιών. Η μικρή μου κόρη , 5 ετών πάσχει από κακοήγη νεοπλασία εγκεφάλου από την οποία έχασε την όρασή της και έχει 100% τυφλότητα εφ' όρου ζωής, πιστοποιημένη από τα ΚΕΠΑ, από τον Οκτώβριο του 2016.

Σαν γονέας εκπαιδευτικός παιδιού ΑΜΕΑ είμαι ειδική κατηγορία στους πίνακες πρόσληψης των αναπληρωτών και προτάσσομαι κατά προτεραιότητα. Με τον τρόπο αυτό μου δίνεται η δυνατότητα να δουλεύω κι έτσι να μπορώ να προσφέρω στην οικογένειά μου, όπου οι ανάγκες είναι πολλές έχοντας παιδί με ΑΝΑΠΗΡΙΑ 100% που ταυτόχρονα κάνει και χημειοθεραπείες στο παιδοογκολογικό του Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης.

Δυστυχώς, η προηγούμενη κυβέρνηση αποφάσισε πως οι γονείς εκπαιδευτικοί τέκνων ΑΜΕΑ δεν θα πρέπει να προτάσσονται.....

Έτσι, στην προκήρυξη με αριθμό 3ΕΑ/2019 που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με ημερομηνία 24 Απριλίου 2019 με ΑΡ.φύλλου 12, στο Κεφάλαιο Γ' και στην παράγραφο Ε13, αναφέρει πως οι γονείς τέκνων με ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΔΕΝ ΠΡΟΤΑΣΣΟΝΤΑΙ αλλά παίρνουν κάποια μόρια ανάλογα με το ποσοστό αναπηρίας(ο συντελεστής 0,4 επί του ποσοστού αναπηρίας).

Έτσι, μ' αυτόν τον άδικο νόμο ένας γονιός δεν προτάσσεται σαν ειδική κατηγορία αλλά μπαίνει στο σύνολο και συναγωνίζεται όλους τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς...

Και αναρωτιέμαι... δεν είναι άδικο να εξισώνομαι με συναδέλφους που όταν αυτοί μάζευαν μόρια από προϋπηρεσία ή μεταπτυχιακά εγώ έπρεπε να βρίσκομαι δίπλα στο ανάπηρο παιδί μου κλεισμένη σε ένα δωμάτιο χημειοθεραπείας ή σε έναν ατέρμονο αγώνα επιβίωσης και προσπάθειας ένταξης του ανάπηρου παιδιού μου στην κοινωνία...

Πόσο <<προνομιούχα>> να είναι η ζωή με ένα ανάπηρο παιδί 100%?

Είμαι σίγουρη πως η κυβέρνηση, με όλη αυτή την ευαισθησία με την οποία αντιμετωπίζει και μεριμνά για τα άτομα με αναπηρία, σε βαθμό που με συγκινεί ιδιαίτερα, αλλά και η ίδια η υπουργός δεν θα δεχτούν αυτήν την αδικία και θα κάνει τις απαραίτητες διορθώσεις ώστε στις αναμενόμενες προσλήψεις της γενικής αγωγής να επέλθει δικαιοσύνη για αυτούς τους γονείς σαν κι εμένα, που ανεβαίνουν καθημερινά και χωρίς σταματημό το δικό τους γολγοθά.

Με εκτίμηση

Μια μητέρα που παλεύει για το αυτονόητο